

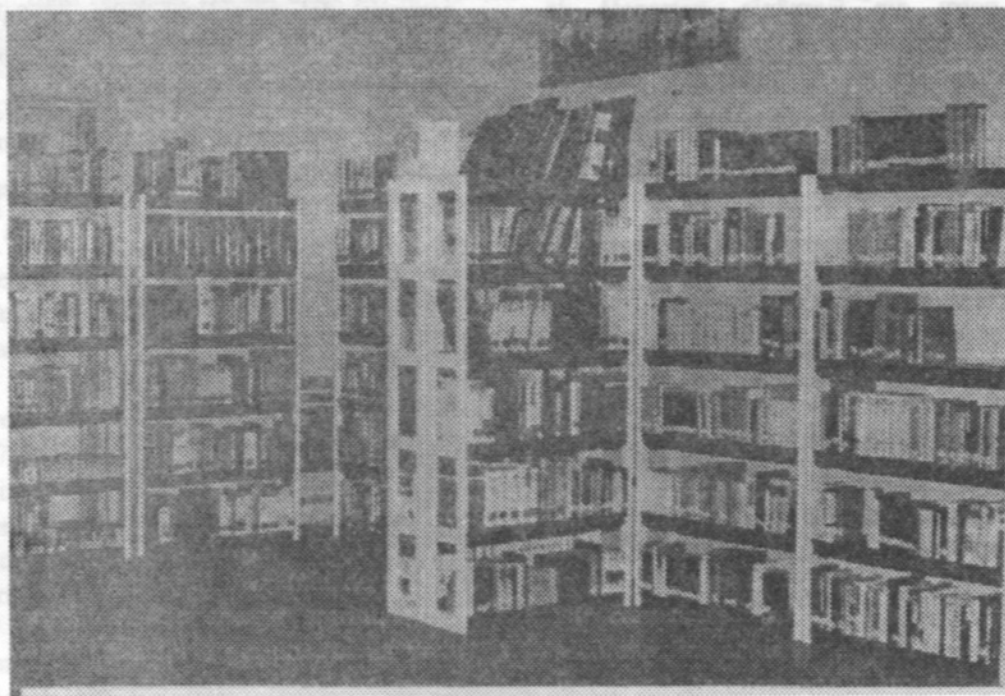
Biblioteca. Library. Bibliothek

Iași fiind mai întâi de toate o concentrare de energii spirituale, au avut mereu, nu o pasiune, ci un viciu pentru carte: la Iași cerneala a fost mereu scumpă, tiparele n-au stat, librării s-au îmbogățit iar bibliotecilor le-au fost parcă mai primejduite zidurile de apăsarea dinăuntru decât de vreo spaimă din afară.

Astfel intrarea în „rezervația culturală” a Copoului e străjuită emblematic și ușor asimetric, în stânga, de arhitectura fluidă și austeră a Bibliotecii Universitare și în dreapta, retras în contemplarea propriei celebrități, de un alt templu al cărții, Casa Pogor a Junimii.

Întemeiată acum aproape 400 de ani

în spațiul dăruit al Trei Ierarhilor, Biblioteca își contenește peregrinările la mijlocul secolului în actualul edificiu - Fundația Ferdinand. Trecerea prin vreme în asemenea locuri nesigure s-a făcut cu osteneală și nesomn dar și prin șansa care o are uneori cartea de a supraviețui acolo unde piatra se spulberă. Istoria Bibliotecii Universitare ieșene, între momente notorii - un Eminescu sau un Hașdeu directori, o donație generoasă ca cea a lui Mihail Sturza sau chiar recentul - în perspectiva acestei istorii - dar susținutul său program de automatizare, cuprinde și alte date de referință pe care lumina îndeobște nu cade atât de stăruitor.

Biblioteca din Iași a Institutului Goethe

Vechimea fondurilor bibliotecii, în fapt ce-a mai rămas din piatra de temelie, e atestată de un volum cu înscris domnesc, al treilea din Opera Omnia a lui Ioan Hrisostom, tipărit în Anglia la început de secol XVII. Al doilea moment al evocării e

directoratul lui Karl Kurt Klein, cel ce a modernizat biblioteca făcând-o aptă să funcționeze eficient ca sistem global până aproape de zilele noastre. Nu pot să nu leg existența acestei cărți și memoria aceluiași cărturar - desigur numai și numai

sentimental - de două evenimente de o factură aparte în viața instituției: aportul masiv și compact de carte britanică și germană între zidurile sale prin deschiderea, în colaborare cu Consiliul Britanic și Institutul Goethe, a celor două biblioteci, britanică și germană.

Biblioteca germană funcționează în aripa din Copou a B.C.U. cu un fond inițial de 3000 titluri - carte, periodice, fond audio - video. Dacă despre ea nu se poate vorbi deocamdată decât în termeni de prognoză, aflându-se la puține zile de la inaugurare, cea britanică, la doi ani de funcționare, cu un fond de cca. 10000 titluri și un număr de aproape 4000 de membri e de acum o prezență familiară pentru mulți ieșeni. Aflată tot în perimetrul Bibliotecii Centrale, în Păcurari, Biblioteca Britanică, una din cele 200 de asemenea instituții din lume, una din cele patru din România, patronată de Consiliul Britanic, prestigios organism aflat la 60 de ani de la înființare, pune la dispoziția publicului, pe lângă fondul de

carte, de periodice și audio - video, unele servicii specifice: înlesnirea achiziționării de publicații britanice, cărți cu preț redus, burse și subvenții de studiu, susținerea de teste de cunoaștere a limbii engleze. Calendarul său cultural, parte al celui al Consiliului Britanic în România, atestă cooperarea cu diverse instituții de gen. Între acestea, un loc prioritar îl are colaborarea cu B.C.U. Iași, sprijinului generos și statornic acordat de aceasta, Biblioteca Britanică răspunzându-i cu importante donații.

Aceste două lăcașuri nu au intenția să concureze, numeric în nici un caz, fondul de carte germană și britanică inclus în timp în cele peste 3000000 de volume ale B.C.U. Există însă o menire, dincolo de cele specifice celor două contracte de asociere, cea dintotdeauna de când cartea, cu înțelesul primordial de mesaj, a ridicat punți între oameni: de apropiere prin cuvânt, de înțelegere, de potențare a spiritualității proprii fiecăreia din cele trei culturi.

Rădu Tataruca

Biblioteca Britanică din Iași la un an de la înființare - decembrie 1993